

Sancimus omnem donationem sive communem sive ante nuptias factam usque ad trecentos solidos cumulatam non indigere monumentis, sed communem fortunam habere, ut non usque ad ducentorum solidorum summam teneat, sed in huiusmodi observatione similes sint tam communes quam ante nuptias donationes.

1 ¶ Si quid autem supra legitimam definitionem fuerit donatum, hoc quod superfluum est tantummodo non valere, reliquam vero quantitatem quae intra legi terminos constituta est in suo robore perdurare, quasi nullo penitus alio adiecto, sed hoc pro non scripto vel intellecto esse credatur.

1a ¶ Exceptis donationibus tam imperialibus quam bis, quae in causas piissimas procedunt: quarum imperiales quidem donationes merito indignari sub observatione monumentorum fieri tam a retro principibus quam a nobis sancitum est, sed firmam habere propriam maiestatem.

Alias vero, quae ad pietatem respiciunt, usque ad quingentorum summam et sine monumentis esse validas censemus.

1b ¶ His insucer ante nuptias donationibus, quae in adultas minores sui iuris constitutas cuiuscumque summae procedunt, secundum veterum legum scita, et nisi actis intervenientibus corroboratae sunt, suam retinentibus firmitatem.

1c ¶ Sin autem non in auro res donationis fuerint datae, sed per res mobiles vel immobiles vel se moventes, quantitatatem earum aestimari et, si quidem usque ad legitimam solidorum summam erigatur, validam eam et sine monumentis conservari: sin autem amplioris summae inveniatur et minime actis comprobata est, superfluum tantum vacuari.

2 ¶ Ne autem communione inducta donatori et qui liberalitatem suscepit aliqua oriatur contentio, electionem damus ei, qui ampliorem summam in re donata habuerit, reliquae aestimationis quantitatem offerre ei, qui minorem causam habuit, et totum possidere.

2a ¶ Sin autem hoc minime facere maluerit, tunc omnimodo res dividi secundum quantitatem utrique parti competentem, si res dividi sine suo periculo possibilis est.

2b ¶ Sin autem huiusmodi casibus, in quibus partitio utiliter celebrari minime potest, amplioris summae dominus noluerit aestimationem offerre, tunc licebit etiam ei, qui minoris summae habet potestatem, offerre pretium et totum sibi vindicare.

3 ¶ Si quis autem per diversa tempora in eandem personam multas faciat liberalitates, quarum singulæ quidem legitimam quantitatem non excedunt, in unum autem compositæ et praedicto modo exaggeratae redundare videntur et maioris esse quantitatis, non videatur eas oportere in unum coadunare et introducere modos, per quos non convaleant et in irritum devocentur, sed e contrario et plures intellegantur et singulæ secundum sui naturam obtineant et monumentorum observatione non indigeant.

3a ¶ Cum enim a veteribus super hac re variatum est, aliis multas aliis unam eas definientibus, nobis causa placuit humanior, ut et multae intellegantur et omnes validae, et hi qui liberalitates accipiunt scient veros non falsos suos esse donatores.

4 ¶ Si quis autem talem receperit donationem, in qua stipulatus fuerit annuam
cuidam praestare quantitatem tantae summae, quae non excedit legitimum
donationis modum, variabatur, utrum eum ex particulari donatione multas
fecisse donationes existimandum est et eas actis non indigere, an ex totius
stipulationis fundamento et fonte eius, ex quo annuae donationes profluxerunt,
et unam esse eam donationem putandam et procul dubio monumentorum
observatione vallandam: quod veteres quidem sat abundeque variaverunt.

4a ¶ Nos autem certa divisione concludimus, ut, si huiusmodi quidem
fuerit donatio, ut intra vitam personarum stetur vel dantis vel accipientis,
multae intellegantur donationes et liberae monumentorum observatione,
incertus etenim fortunae exitus hoc nobis suggestit, ut possibile sit unius anni
tantummodo vel brevioris vel etiam amplioris temporis metas supervivere
vel donatorem vel eum qui donationem accepit, et ex hoc inveniri
totam summam donationis non excedere legitimam quantitatem.

4b ¶ Sin autem etiam heredum ex utraque parte fuerit mentio, vel adiciatur
tempus vitae vel donatoris vel i qui donationem accipiet, tunc, quasi perpetuata
donatione et continuatione eius magnam et opulentiores eam efficiente,
et una intellegatur et quasi densioribus donationibus cumulata excedere
legitimum modum et omnimodo acta reposcere et aliter minime convalegere.

Recitata septimo in novo consistorio palatii Iustiniani.

D. III k. Nov. Decio vc. cons.

[a. 529]